

[Oluf Pedersen.]

med et Gennemsnit af 110 kg Smør pr. Ko faar en forskellig Produktionspris paa 228 Kr. og 114 Kr. pr. 100 kg, altsaa en Forskel paa 114 Øre pr. kg, blot efter som Gælden er urimelig høj, eller Gælden er rimelig. Dernæst afhænger selve Produktionsprisen af, om det er daarlige Køer eller gode Køer, om der er en daarlig Pasning eller god Pasning. Hvis der skal være Mening i Planøkonomien, saa at man sikrer den enkelte Landmand hans Produktionspris, saa skal man give større Tilskud til den Landmand, der har de daarlige Køer, end til den, der har gode Køer, større Tilskud til den Landmand, der driver sin Ejendom daarligt, end til den, der driver den godt, og større Tilskud til den Landmand, der har en stor Gæld, end til den, der har en ringe Gæld. Hvis man ikke gør det, hvis man i Stedet for afpasser Tilskuddet efter de bedste, vil Resultatet være, at de Landmænd, som har drevet deres Ejendom godt og har de gode Køer, tjener mere, faar mere end Produktionsprisen, og det kan dog ikke være Meningen med det. Det er ganske givet, at Produktionsprisen er en svingende Størrelse, og at alle de Tal, der fremsættes om, hvad Produktionsprisen er, intet som helst har med de virkelige Forhold at gøre. Man maa betragte Kreaturholdet som et Led i den samlede Produktion. Jeg tror ikke, at Landbrugets Redning ligger i mere Planøkonomi, men i en Afvikling af Planøkonomien, og jeg maa derfor fraraade saavel de Konservatives som Venstres og Det frie Folkepartis planøkonomiske Forslag. Jeg anser disse Forslag for at være ganske forfejlede og mener, at det vilde være til ubodelig Skade for Landbruget, om de blev vedtaget.

Aksel Larsen: Jeg mener i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at de stillede Ændringsforslag, saa sent de end maatte være fremkommet for os, der ikke er i Udvalgene, dog er temmelig lette at overskue og derfor ikke saa vanskelige at tage Stilling til. Bortset herfra er jo hele Lovgivningsarbejdet i de sidste Dage tilrettelagt paa en saadan Maade, at det ikke levner nogen rimelig Mulighed for at gaa i Dybden. Man maa jo gaa ud fra, at dette er Regeringens og de bestemmendes Vilje, og saa synes jeg, vi andre rolig kan betragte vor Sjæl som frelst og lade det gaa, som Regeringen vil have det.

Jeg vil dog tillade at bemærke til det ærede Medlem Hr. Kyed, som her fra Talerstolen for et Par Timer siden beklagede

sig over den manglende Interesse i den dengang tilstedeværende Forsamling og i den Anledning sagde, at det jo ogsaa kun var Landbruget, det drejede sig om, saa der var ikke noget at sige til det — at dette var en uberettiget Bemærkning. Ikke alene har største Parten af Debatten om Tillægsbevillingsloven drejet sig om Landbruget, men største Parten af alle Debatter i hele denne Rigsdagssamling har drejet sig om Landbruget, og saadan set kan man ikke paastaa, at der ikke vises Landbruget fornøden Interesse i Debatterne. Noget helt andet er, at det mangler jo praktiske Realiteter, men derom har vi nu ogsaa talt saa tit og sagt vor Mening. Det falder i hvert Fald mig vanskeligt at sige noget nyt ved denne Lejlighed, og derfor lader jeg være at forsøge paa det; jeg henviser kun angaaende de foreliggende Løve til, hvad jeg sagde ved første Behandling.

Jeg er Modstander af selve Smørloven. Jeg mener ikke, det er den Vej; vi skal ud. Jeg mener heller ikke, at de Ændringsforslag, der er stillet af Venstre, de Konservative og Det frie Folkeparti, er rimelige, tværtimod. Det drejer sig nu ikke om at foretage et mere eller mindre haabløst Flikkeri, der skal hjælpe over en Situation, over et halvt Aar, maaske et helt. Man maa snart forsone sig med den Tanke, at Ondet maa angribes ved Roden. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener, at man skal tillægge Gælds- og Renteproblemet sekundær Betydning. Det mener jeg ikke. Paa den anden Side er jeg enig med det ærede Medlem i, at selve Produktionsspørgsmaalet ogsaa maa underkastes alvorlig Overvejelse, og det har jeg givet Udtryk for ved adskillige Lejligheder. Men det vil ikke baade meget at tale udførligt om det nu, og derfor konstaterer jeg kun, at vi fortsat er Modstandere af Smørloven, og vi er Modstandere af Venstres, de Konservatives og Det frie Folkepartis Ændringsforslag. Naar ondt skal være, kan vi ikke have noget imod, at man bevilger de af Regeringen foreslaaede 3 Mill. Kr. til at gøre Mælken billigere for de fattigste, men uanset at dette Ændringsforslag bliver vedtaget, at den bitre Pille bliver overtrukket med et tyndt Lag Sukkerglasur, har vi ikke i Sinde at sluge den.

Vi har selv tilladt os at stille et Ændringsforslag, og det er i Grunden tilstrækkeligt motiveret i den Diskussion, der blev ført om dette Problem ved første Behandling. Jeg tilføjer ganske kort, at vi foreslaar, at Ejere eller Brugere af Landbrugsejendomme, som til Røgt af